

faaet, hvor der staar, at kommunale Ejendomme med Undtagelse af Ejendomme, der anvendes til Landbrug, Havebrug eller Skovdrift, samt Bygninger, der anvendes til Udleje, skulle være skattefri. Det ærede Medlem, der havde Ordet før mig, det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Ousen), var, saa vidt jeg kunde høre, inde paa den samme Tanke. Der er jo intet Haab om at faa dette Punkt forandret; da Landstingets Udvalg havde en fornuftig Redaktion af dette Punkt, men den blev stemt ud paa Grund af en stærk Anmodning fra den højtærede Finansminister, er det klart, at man ikke kan forandre det igen. Men ved Siden af det, som blev omtalt af det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds, og som jeg ganske kan tiltræde, nemlig, at der rundt omkring i Kommunerne er en Mængde Ejendomme og Virksomheder, som uden videre tage Konkurrencen op med de kommunale Skatteydere, og som der som Følge deraf ikke vil være Spor af Mening eller sund Sans i at lade sidde som fri for Skat til Staten, vil jeg dog endnu gerne her betone dette, at ved Siden af disse Virksomheder, som efterhaanden vokse op omkring i Kommunerne, er der i Landets største Kommune, Kjøbenhavn, en Mængde Ejendomme til en Værdi af mange, mange Millioner, som paa den Maade ville blive ganske fri for Skat. Denne Bestemmelse her er i Virkeligheden, naar man ser rigtigt paa det, et udmærket Stykke kjøbenhavns Lovgivning. Man behøver kun eksempelvis at tilbagekalde i Erindringen en Artikel — jeg antager, at de fleste have set den — der for et Aars Tid siden stod i Berlingske Tidende, underskrevet med Navn, af en af vore Overretssagførere her i Kjøbenhavn. Han protesterede i denne Artikel mod, at Kjøbenhavns finansielle Status var saa slet, som den blev angivet. Han kritiserede det Beløb, der paa en bestemt Konto i den kjøbenhavnske Status er opført for kommunale Ejendomme af en vis Art, og anstiller i nogle Eksempler Beregninger over, hvorledes den Værdi, til hvilken nogle af disse Ejendomme ere opførte i Status — det er ubebyggede Grunde, der er Tale om — stiller sig til Salgsværdien af nogle Parceller af de samme Grunde. Gennem en Paavisning af disse Eksempler kommer han til det Resultat, at det allermindste, denne Serie af kjøbenhavnske Ejendomme kan anslaaes til, i Stedet for de 49 Millioner, som staa i Status, mindst er 175 Millioner, naar de

ansættes til deres rigtige Værdi. Efter en anden Beregning kommer han op til et Tal, jeg ikke her vil nævne, for det er mange Hundreder Millioner, saa det er vist nok lidt for stærkt, den Beregning er ogsaa kun baseret paa et eneste Eksempel. Men den Beregning, der fører til de 175 Millioner, er der nogen Sandsynlighed for ikke er gal, og derfor forekommer det mig, at det dog er et Spørgsmaal, som alle vi andre, der ere overmaade stærke Yndere af vor smukke, store Hovedstad, men som ikke just absolut ere satte til at varetage dens Interesser, kunne være med til uden at kny, at lade saadanne Aktiver blive liggende i Kjøbenhavns Eje uden at forlange lidt Skat af dem til Staten, ligesom alle vi andre skulle svare Skat til Staten. Det er dog vist et Spørgsmaal.

Der er i det andet Ting, som jeg tror med Urette, blevet anket stærkt over de Fradragsregler med Hensyn til Ejendoms-skyld, som findes i § 7. Naar jeg siger uden Føje, mener jeg ikke dermed, at Landstinget i og for sig har Uret i at paa-anke det Brud paa Princippet, som ganske vist her er gjort. Det er jo selvfølgelig ganske ubestrideligt, at naar man beskatter efter Værdi, saa maa man beskatte enhver Værdi og beskatte enhver Værdi ens. Det er ganske selvfølgelig, det erkender jeg, men rent praktisk set maa alle vi, der til daglig Brug have Kendskab til smaa Forhold, dog vist erkende, at selv om en Værdiskat er nok saa rationel og nok saa principrigtig gennemført, saa vil den, naar der ikke foretages en Modifikation af Skattens Størrelse med Hensyn til de smaa Ejendomme i By og paa Land, ramme de smaa Ejendomme forholdsvis haardere end de større. Derom er der sikkert ingen, der er i Tvivl, og det er derfor vistnok ogsaa aldeles korrekt og berettiget, at man er gaaet til at foreslaa en Nedsættelse som den, der findes i § 7. Det vil ses, at den er lidt forandret fra i Fjor. Den er maaske — paa enkelte Punkter ganske sikkert — lidt mindre end den, Folketinget vedtog i Fjor, men som den er, kan jeg meget vel erklære mig tilfreds med den; jeg tror ogsaa, den er ret brugelig og forsvarlig, saaledes som den staar.

Med Hensyn til det tredie vigtige Lovforslag om Forandringer i Reglerne for den kommunale Beskatning, kan jeg ogsaa fatte mig ganske kort, idet der kun er et Par enkelte Paragraffer, jeg har noget væsentligt imod. Det er ikke saa meget de Forandringer, der ere foretagne i Landstinget, som jeg finder uheldige, som det er